Р Е Ш Е Н И Е
№ 3285

гр. София, 16.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **10600** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] , [населено място] срещу решение от 22.07.2013г. по НАХД № 20426/2012 г. на Софийски районен съд /СРС/,НО, 121-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-2204198 от 12.06.2012г., (в диспозитива на решението на СРС е допусната техническа грешка , като за дата на издаване на НП вместо 12.06.2012г. е изписано 02.04.2012г. - датата на издаване на АУАН) издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на касатора е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. Твърди се, че решението е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт. В съдебно заседание касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез юрк. С., взима становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:
С решение от 22.07.2013г. по НАХД № 20426/2012 г., СРС е потвърдил НП № 22-2204198 от 12.06.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция” на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 415, ал. 1 от КТ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.
Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.
За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Решаващия състав на АССГ споделя доводите на СРС, че дружеството е правилно санкционирано на основание чл. 415, ал. 1 от КТ - „Който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.”. Смисловото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство. Доколкото срокът и изпълнението на конкретно определено задължение по КТ са елемент от задължителното предписание, то констатацията за влизането му в сила и неизпълнението на задължението в указания срок, са необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за неизпълнението на предписанието, съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ. В този смисъл неоснователно е възражението на касатора за липса на дата на извършеното нарушение, тъй като същата се съдържа в самото НП, а именно това е срокът на изпълнение на предписанието – 27.01.2012г. На преценката на контролния административен орган е предоставено /арг. от чл. 404, ал. 1 от КТ/ дали ще санкционира нарушителя на трудовото законодателство, прилагайки веднага санкционната норма на чл. 414, ал. 1 от КТ, или първо ще му даде възможност да преустанови действията или бездействията, чрез които допуска нарушението, като издаде задължително предписание по реда на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ. В процесния случай АНО правилно е приел фактическо неизпълнение в указания срок на дадено конкретно и влязло в сила задължително предписание, въз основа на което е формирал законосъобразен извод за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя в хипотезата на чл. 415, ал. 1 от КТ. След правилна индивидуализация и преценка характера и тежестта на нарушението, е наложил наказание приблизително в минималния размер на предвидената от съответната санкционна норма имуществената санкция.
При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.
Водим от горното, Административен съд - София град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.07.2013г. по НАХД № 20426/2012 г. на Софийски

районен съд /СРС/,НО, 121-ви състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: